

Enrique Asensi i
Maria Bofill.

L'abstracció geomètrica d'Enrique Asensi i "Muntanyes de l'ànima", de Maria Bofill, en la programació del Museu de Montserrat

La sala Pere Daura del Museu de Montserrat presenta des del 20 d'abril fins a l'11 de setembre del 2018 una exposició d'Enrique Asensi comissariada per Aina Mercader. A Can Maginet, situat a les Gunyoles (Avinyonet del Penedès), es desplega l'impressionant Parc d'Escultures d'Enrique Asensi. Entre les vinyes i envoltant la casa taller de l'artista broten monumentals volums de pedra i ferro. Són peces contundents erigides a manera de tòtems que recorden construccions com ara menhirs o zigurats. En alguns casos, les enclotxes a la pedra o al ferro, petites obertures com espitlleres, transformen les escultures en portes que enquadren o destaquen determinades porcions del paisatge, i que s'alineen amb l'horitzó, amb un camí, o que deixen passar un raig de llum. Les més hermètiques poden arribar a mimetitzar-se o a actuar gairebé com a mirall reverberador de l'entorn, forçant, a la vegada, jocs d'ocultació i ombres. Aquesta exposició vol ser una aproximació a l'abstracció geo-

mètrica d'Asensi, que flirteja també amb gestos pictòrics. Mostrar una tria de la seva producció portes endins, aixoplugada per les imponents bigues i jàsseres de Puig i Cadafalch que sostenen la sala. Des del 10 de març fins al 24 de juny, Maria Bofill exposa a l'espai d'art Pere Pruna *Muntanyes de l'ànima*, comissariada per Anna Pujades. En aquesta exposició, Maria Bofill s'ha centrat en la muntanya, tenint sempre en ment la de Montserrat. Bofill ens ofereix muntanyes de ceràmica; algunes són literals, miniatures de muntanyes en porcellana o en gres; d'altres recullen el sentit de les muntanyes però a través d'altres formes (com ara els capitells o els núvols). I quin és aquest sentit? Es podrien considerar una variant de les cases de l'ànima, aquelles primeres que va descobrir W.M. Flinders Petrie a començament del segle XX i que eren maquetes de ceràmica que es col·locaven damunt de les tombes a l'Egipte antic.

La Fundació Vila Casas presenta "Petits relats", de Josep M. Compte, al Palau Solterra de Torroella de Montgrí

Des del 27 de gener i fins al 20 de maig del 2018, el Palau Solterra de Torroella de Montgrí presenta *Petits relats*, de Josep Maria Compte. La Fundació Vila Casas, en aquesta nova edició del cicle *Diàlegs amb la col·lecció*, recull un exercici de recerca d'afinitats plàstiques entre 81 obres d'art objectual de l'artista Josep M. Compte (Figueres, 1961) i l'obra del fons *El lago*, del fotògraf Miguel Cabezas (Irun, 1975). Mitjançant aquests diàlegs es pretén donar una nova mirada al fons de la col·lecció per establir nous punts de contacte entre diversos autors, sigui per afinitat o per diferència. En aquesta ocasió, a partir de l'obra *El lago* de Cabezas –guanyadora d'un accésit en la penúltima edició del premi de fotografia, Josep M. Compte ens proposa un conjunt de petits relats que es desprenen en cadascuna de les nou sèries presentades que s'integren a l'espai com un mural contraposat a l'obra enigmàtica de Cabezas.

Josep M. Compte és un artista català que viu i treballa a Torroella de Montgrí. En un primer període va desenvolupar una pintura realista amb trets surrealistes a la qual va anar incorporant progressivament elements figuratius formals habituals del nostre entorn. Des de fa anys du a terme una singular visió del món contemporani.

Josep M. Compte.

